

200 lat
Ossolineum
1817—2017

Stowarzyszenie Architektów Polskich
Oddział we Wrocławiu

Obrady Sądu Konkursowego 26-27 marca 2018

Konkurs architektoniczno-urbanistyczny na opracowanie koncepcji siedziby Muzeum Książąt Lubomirskich we Wrocławiu

Wnioski i zalecenia dla uczestników zakwalifikowanych do drugiego etapu konkursu architektoniczno-urbanistycznego na opracowanie koncepcji siedziby Muzeum Książąt Lubomirskich

Wszystkie poniżej przytoczone wnioski i zalecenia mają charakter ogólny i nie wszystkie adresowane są do każdego z sześciu projektów zakwalifikowanych do drugiego etapu konkursu.

1. Obsługa komunikacyjna

Sąd konkursowy zwraca uwagę na trudności związane z obsługą garaży podziemnych przy pomocy wind. Konieczne jest staranne zaprojektowanie dojazdu dla samochodów dostawczych transportujących eksponaty i łatwy transport pomiędzy kondygnacjami, zgodnie z zaleceniami zawartymi w załączniku do regulaminu konkursu.

Nie jest zalecane lokalizowanie głównego wejścia do części publicznej budynku z wąskiego chodnika wzdłuż ulicy Szewskiej.

2. Kształtowanie wizerunku budynku

Sąd konkursowy oczekuje bardziej szczegółowego wskazania rozwiązań materiałowych i technicznych fasad oraz przedstawienia detali elewacji, w tym połączenia połaci dachowej z fasadą. Bezszybowy i bezrynnowy styk dachu z elewacją z zastosowaniem tych samych materiałów powoduje problemy techniczne, wykonawcze i eksploatacyjne. Należy zwrócić uwagę na kwestię utrzymania fasad w czystości i ich odwodnienia. Na elewacjach i dachach należy stosować materiały szlachetne i „dobrze się starzejące”, mieć na uwadze kwestie eksploatacyjne, a także unikać mnożenia liczby materiałów. Sąd zwraca także uwagę, że szkło w różnych kontekstach i oświetleniu sprawia wrażenie przezroczystości lub odbija światło i otoczenie.

Należy unikać zbyt dosłownych odniesień do znanych projektów i budynków.

3. Kształtowanie przestrzeni wewnętrznej

3.1. Przestrzeń ogólnodostępna

Przestrzeniom strefy ogólnodostępnej stawiane są wysokie wymagania dotyczące jej aspektów estetycznych i funkcjonalnych. Zilustrowanie charakteru tej strefy jest oczekiwane przez sąd konkursowy. Audytorium powinno posiadać foyer (własne lub wydzielone z holu głównego).

Sekwencja poruszania się po Muzeum powinna być zaplanowana w logiczny, przejrzysty i atrakcyjny sposób.

Na poziomie przyziemia nie zaleca się lokowania pomieszczeń zapleczych ani magazynowych od strony ul. Szewskiej i Pl. Uniwersyteckiego. Zalecane jest, aby ekspozycje zajmowały maksymalnie trzy sąsiadujące ze sobą kondygnacje.

3.2. Przestrzeń muzealna

Zalecane jest zgrupowanie magazynów zbiorów w kompleksie w strefie centralnej budynku (nie więcej niż na trzech poziomach) lub na całej kondygnacji. Powinny stanowić zamkniętą strefę połączoną z pokojem obsługi zbiorów, dobrze skomunikowaną przede wszystkim z zapleczem czytelnicy, a w dalszej kolejności z pracowniami merytorycznymi i pokojami pracy cichej. Podkreśla się wagę zaprojektowania drogi dostarczenia zbiorów z magazynów do zaplecza czytelnicy, która nie przecina się ze strefami ogólnodostępnymi ani ze strefą interesantów. Zaplecze czytelnicy powinno być pomieszczeniem na granicy strefy interesanta i magazynowej. Magazynów zbiorów nie należy projektować jako przechodnich. Należy przestrzegać podziału na strefy funkcjonalne i nie mieszać stref (np. pomieszczenia edukacyjne nie powinny znajdować się w pobliżu czytelnicy).

W strefie biur należy dążyć do grupowania w kompleksy pomieszczeń tych samych działów (np. pokój kierownika i sala konferencyjna danego działu powinny zostać zlokalizowane przy pracowniach tego działu) lub pomieszczeń połączonych ze sobą funkcjonalnie (np. inwentaryzatorzy i pokój ofert) oraz dążyć do funkcjonalnego powiązania lokalizacji pomieszczeń w stosunku do ciągów komunikacyjnych (np. sekretariat i gabinet wicedyrektora bezpośrednio przy ciągach komunikacyjnych).

Należy zwrócić szczególną uwagę na sposób dostawy zbiorów do budynku i zapewnić osobne pomieszczenie ekspedycji Z.01 (zamknięte pomieszczenie służące do wydawania i krótkiego magazynowania zbiorów, zlokalizowane bezpośrednio przy doku dostarczania zbiorów albo skomunikowane z nim windą towarową). Należy przewidzieć możliwość odbioru obiektów wielkogabarytowych z poziomu terenu.

Należy przeanalizować zasadność stosowania dużej ilości przeszkleń fasad i okien w przestrzeniach ekspozycyjnych z uwagi na wrażliwość eksponatów na światło oraz fakt, że przeszklenia ograniczają pionowe powierzchnie ekspozycyjne.

W pracowniach konserwatorskich, merytorycznych oraz w czytelnicy konieczne jest zapewnienie jednolitego oświetlenia światłem dziennym.

4. Budżet

Przy projektowaniu fasad należy brać pod uwagę ograniczenia wynikające z budżetu, zachowując racjonalność ekonomiczną rozwiązań, również w kontekście kosztów eksploatacji.

Zagłębianie budynku poniżej drugiej kondygnacji podziemnej jest niekorzystne z uwagi na wysokie koszty realizacji.

5. Ergooszczędność

Premiowane będą rozwiązania wykorzystujące możliwości naturalnej wentylacji, kumulowania energii w masie termicznej budynku, naturalnego doświetlenia oraz użycia energii odnawialnej.

Maciej Miłobędzki - Przewodniczący (architekt OW SARP)

27.03.2018 Wrocław

Projekt jest dofinansowany ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego